

Arrest

nr. 109 210 van 6 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door K. KHAVARAN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 1 oktober 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 2 oktober 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 15 mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werden hiervan per aangetekend schrijven diezelfde dag in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Hindoe afkomstig uit Mamashar in Bangladesh. In 2007 werd u lid van de Bangladesh Hindu Buddha and Christian Parishad (BHBCP). Voor deze organisatie diende u zich bezig te houden met het inzamelen voor geld wanneer er een "puja" werd georganiseerd. Omwille van uw werkzaamheden voor BHBCP begon u problemen te krijgen met extremistische

moslims uit uw regio onder de leiding van D.(...) H.(...). Zo werd u ergens in 2007, een zes à zeven maanden na uw toetreding, met een stok op het hoofd geslagen, daardoor zou u nog steeds geheugenproblemen hebben. Na deze gebeurtenis ging u naar de politie en naar de chairman van uw dorp. Beide instanties voerden echter niets uit. Een vijftal dagen nadien werd er brand gesticht in de stal aan uw huis waarbij twee koeien omkwamen. U vermoedde dat uw vader naar de politie ging. Een drietal jaar geleden bouwde D.(...) H.(...) een huis op de grond van uw familie. Uw vader ging vervolgens naar de chairman om met zijn eigendomsdocumenten te bewijzen dat het jullie gronden waren. De chairman ondernam echter niets. In december 2010 werd er in uw buurt een moord gepleegd en er werd omdat u een Hindoe bent en omdat u lid bent van de BHBCP een valse klacht tegen u ingediend. U werd ervan beschuldigd een jonge vrouw te hebben verkracht en nadien te hebben vermoord. Toen u het nieuws van die valse aanklacht vernam ging u bij uw werkgever de moslim S.(...) C.(...) wonen in de Bari Market in Tongi, wat zich op ongeveer 2 km van uw dorp bevindt. In oktober 2011 kwam u te weten dat men op de hoogte was dat u bij uw werkgever woonde, daarom verhuisde u naar Madipur, waar u met uw schoonbroer verbleef, u keerde nooit terug naar uw dorp en vertrok vervolgens naar India. Ergens in 2012 vertrok u per vliegtuig vanuit India. U reisde naar Frankrijk, waar u ongeveer een tweetal maanden verbleef en vanuit Frankrijk trok u verder naar België, waar u op 2 oktober 2012 asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : uw Bengaalse identiteitskaart, een brief van de Bangladesh Hindu Buddha and Christian Oikya Parishad, een geboorteakte en juridische documenten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijke vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over subsidiaire bescherming zou lopen.

Er dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet betwist dat u een Hindoe bent en dat de Hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Doch een algemene verwijzing naar de algemene situatie van Hindoes in Bangladesh volstaat niet om te stellen dat elke hindoe uit Bangladesh aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het dossier is gevoegd blijkt dat eind februari 2013 naar aanleiding naar de veroordeling van de "Jamaat-e-Islami" leider, Delawar Hossain Sayedee, er gewelddadige aanvallen ten aanzien van Hindoes en hun tempels en schrijnen uitbraken, waarbij een tachtigtal slachtoffers te betreuren vielen en dozijnen tempels en huizen werden platgebrand. De autoriteiten reageerden weliswaar aanvankelijk laks op deze golf van geweld, maar daartegenover staat dat sinds begin maart de overheid begonnen is met het inzetten van het leger om het geweld te stoppen en er werden reeds verschillende daders aangehouden. In bovenvermelde context dient ieder dossier van een Hindoe uit Bangladesh individueel te worden onderzocht en beoordeeld op individuele basis. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst toont in casu geen persoonlijke vervolging aan in de zin van de Vluchtelingenconventie. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden beoordeeld en u blijft hierover in gebreke.

Ten eerste blijkt uit uw verklaringen dat uw problemen die aan de basis lagen van uw vlucht uit Bangladesh het gevolg waren van uw lidmaatschap bij de Bangladesh Hindu Buddha and Christian Parishad. In uw geval heeft u echter niet aannemelijk gemaakt dat u ooit iets met de BHBCP te maken heeft gehad. Uw kennis over de BHBCP is immers eerder gering te noemen. Zo weet u niet wie de nationale voorzitter van de BHBCP is en buiten het feit dat de BHBCP zich bezig houdt met het verstrekken van informatie over het Hindoeïsme wist u niets te vertellen over het waarom deze organisatie in het leven is geroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat de BHBCP (of met de volledige naam "Bangladesh Hindu Buddha Christian Oikya Parishad", BHBCOP) eerder een mensenrechtenorganisatie is die strijd levert tegen discriminatie van religieuze minderheden in Bangladesh en zowel buitenlandse instanties als de Bengaalse autoriteiten informeert over wantoestanden tegenover de religieuze mindereheden, waaronder ook, maar niet exclusief, de Hindoes in Bangladesh. Dat u zich in het licht van bovenvermelde informatie enkel moest bezighouden met het verzamelen van donaties wanneer er een "puja" werd georganiseerd, wat eigenlijk meer de taak is van de plaatselijke tempelgemeenschap, en u eigenlijk niet juist weet waarom de organisatie is opgericht en waarmee de organisatie juist mee bezig is doet het Commissariaat-generaal concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw banden met de BHBCP. U probeert uw lidmaatschap met bovenvermelde organisatie te staven met een affidavit van de Bangladesh Hindu Buddha Christian Oikya Parishad, doch wanneer u werd gevraagd naar de inhoud van dat document moest u het antwoord schuldig blijven. U beweerde immers dat u dat document niet heeft gelezen (zie

gehoorverslag CGVS, p. 4). Van een asielzoeker kan nochtans worden verwacht dat hij de documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas voorlegt op zijn minst eens heeft doorgenomen. Dat u dit niet heeft gedaan wijst op een desinteresse van uw asielmotieven en ondermijnt de geloofwaardigheid er van. Daarenboven dient over deze affidavit te worden opgemerkt dat er een fout staat in de hoofding. Zo staat in de naam van de organisatie "Christen" in de plaats van "Christian". Van een organisatie die contacten onderhoudt met "foreign agencies" kan worden verondersteld dat zij op zijn minst hun eigen naam in correct Engels in hun hoofding weergeven. De authenticiteit van dit document dient dan ook ten eerste te worden betwijfeld.

Verder blijft u in het geheel van uw verklaringen zeer vaag en vertoont uw relaas geen doorleefd karakter. Zo wist u de incidenten die u aanhaalde nauwelijks in de tijd te situeren. Zo kon u initieel de aanval op uw huis en het in brand steken van uw stal niet in de tijd preciseren. Na enig aandringen vertelde u dat dit een vijftal dagen was nadat u met een stok geslagen werd, verder kwam u niet. Over het wanneer u juist met een stok geslagen bent, stelde u dat dit 6 à 7 maanden was nadat u bij de BHBCP ging, een moment dat u ook niet duidelijker wist te plaatsen dan 2007. Over het wanneer D.(...) H.(...) een huis op de grond van uw familie bouwde kon u enkel zeggen dat dat ongeveer 3 jaar geleden was. Over de rechtszaak waarin u vals beschuldigd werd weet u eigenlijk ook niets anders te vertellen dan dat u beschuldigd werd van het verkrachten en vermoorden van een meisje met de naam Sonja. U wist echter niet te vertellen wat haar volledige naam was, de naam van haar vader van wie u veronderstelde dat hij de klacht had ingediend, u kon niet vertellen of u de enige beschuldigde was en hoe het bij uw vertrek uit Bangladesh met uw procedure was gesteld. Zo wist u niet of u al voor een rechtbank was opgeroepen of er al arrestatiebevelen waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en p. 6). Hier kan ook weer worden gesteld dat een asielzoeker die genoodzaakt is om zijn land van herkomst te verlaten met een coherent relaas en/of gesteund met documenten zijn asielmotieven moet kunnen aannemelijk maken. Uw relaas is te vaag en te ontwijkend om te kunnen overtuigen. Wat de juridische documenten betreft die u voorlegde weet u eigenlijk niet wat u voorlegde en heeft u geen enkele notie van de inhoud ervan. U beweerde dat u ook deze documenten niet heeft gelezen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Gezien de ernst van de beschuldigingen, namelijk moord en verkrachting kan ook hier worden gesteld dat u toch op zijn minst de documenten die onmiddellijk betrekking hebben op een essentieel bestanddeel van uw vluchtrelaas, zou hebben ingekeken. Dat u hierin in gebreke bent gebleven ondermijnt verder de ernst van uw asielrelaas en doet redelijkerwijze vermoeden dat het hier niet om echte documenten gaat, maar dat u ze op bestelling heeft laten maken, temeer uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt, dat het in Bangladesh gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen. Uw vage kennis over de kernelementen van uw asielrelaas probeert u te verschonen door te stellen dat u aan geheugenverlies lijdt omdat u in het verleden met een stok op het hoofd bent geslagen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Daartegenover staat dat u hiervan geen enkel medisch attest kunt voorleggen noch vanuit Bangladesh noch van België. Redelijkerwijze kan toch worden aangenomen dat u gezien de ernst van uw geheugenverlies in België een dokter heeft bezocht die uw beweerde aandoening kan bevestigen. Daar u dit niet deed, kan uw bewering aan geheugenverlies te lijden, niet ernstig genomen worden.

Verder legde u ook vage en ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw reisweg. Zo beweerde u in december 2011 naar India te zijn gegaan maar kunt u niet bij benadering zeggen wanneer u India heeft verlaten. U beweerde dat dit ergens in 2012 moest zijn maar u wist zelfs niet in welk seizoen dat was (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Voorts wist u ook geen informatie te verstrekken over de reisdocumenten waarmee u bent gereisd. U kon enkel zeggen dat het een roodkleurig paspoort was. De naam, nationaliteit en andere gegevens van het paspoort waren u onbekend. Kortom met uitzondering van de kleur kon u niets over dat paspoort vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Volgens uw verklaringen zou u met dat paspoort zonder enige voorbereiding probleemloos de immigratiediensten in Frankrijk zijn gepasseerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Er wordt niet verwacht dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een vreemdeling die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zonder enig probleem zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone, waarvan Frankrijk lid is, aan strenge controles onderworpen. Gelet op het grote risico dat u liep om door het luchthavenpersoneel aan herhaalde identiteitscontroles en bevragingen te worden onderworpen met betrekking tot zijn persoon en zijn reisdoel, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zijn reis grondig werd voorbereid teneinde het

risico om tijdens een van de controles door de mand te vallen, te minimaliseren De vaststelling dat u niet meer gegevens over het door u gebruikte paspoort kan verstrekken, wijst naar het oordeel van Het commissariaat -generaal dan ook op een gebrek aan medewerking en doet vermoeden dat u probeert achter te houden dat u met een eigen reispas heeft gereisd, waardoor de geloofwaardigheid dat u door de Bengaalse autoriteiten werd vervolgd omwille van de valse aanklacht die tegen u werd ingediend verder op de helling komt te staan. Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal in positieve zin om te buigen. Uw identiteitskaart en uw geboorteakte bewijzen uw identiteit maar voegen voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. Aan de waarde van juridische documenten en de affidavit kan zoals hierboven werd uiteengezet ernstig worden getwijfeld. Dergelijke documenten hebben slechts waarde wanneer ze worden ondersteund door volledige coherente en geloofwaardige verklaringen wat bij u niet het geval is.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de rechtspleging

2.1. Blijkens de titel en de aanhef van zijn verzoekschrift dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de beslissingen tot niet-inoverwegingneming krachtens de artikelen 57/6, eerste lid, 2°, 57/6/1, eerste lid, 57/6/2 en 57/6/3 en de beslissingen genomen in toepassing van artikel 52, § 2, 3° tot 5°, § 3, 3°, § 4, 3° of van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld en er zal enkel tot vernietiging worden overgegaan in de gevallen dat er aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In zijn eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel”*. Verder maakt verzoeker in zijn verzoekschrift gewag van de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker formuleert zijn betoog als volgt:

“De verklaringen van een asielzoeker kunnen voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid als vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn, coherent en niet tegenstrijdig met algemeen gekende feiten. De bewijslast rust in beginsel op de kandidaat- vluchteling: hij moet in de mate van het mogelijke bewijzen aanbrengen van de feiten die hij aanhaalt. Nadat een kandidaat-vluchteling aan de bewijslast die op hem rust heeft voldaan, is het vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet nagaan om de waarde van de

bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te onderzoeken en te beoordelen. Als uiteindelijk al het beschikbare bewijsmateriaal onderzocht is en de algemene geloofwaardigheid van de kandidaat-vluchteling afdoende is, dan dient hem het voordeel van de twijfel te worden toegekend. (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, januari 1992, blz. 53, randnr. 205).

Er bestaat met andere woorden een gedeelde bewijslast tussen de kandidaat-vluchteling en de asielinstanties die over zijn aanvraag moeten oordelen. De kandidaat-vluchteling moet geloofwaardige verklaringen afleggen en die zo goed mogelijk met bewijsstukken onderbouwen. Het Commissariaat-generaal is de enige asielinstantie met onderzoeksbevoegdheid en op haar rust dan ook een zekere 'onderzoeksplicht'.

De Commissaris Generaal stelt vast dat verzoeker zijn vluchtmotieven onvoldoende aannemelijk kan maken. Dat dit belangrijk is voor de inschatting van de vrees voor vervolging en de nood aan subsidiaire bescherming.

Artikel 48/3 §1 Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967. "

De beoordeling van feiten en omstandigheden zal dus ervoor moeten zorgen dat personen die bescherming behoeven als vluchteling in de zin van artikel 1 Vluchtelingenverdrag, correct als zodanig worden erkend.

Volgens artikel 1, par. A, al 2 van het Vluchtelingenverdrag geldt als 'vluchteling' elke , persoon die 'uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen

Vastgesteld dient te worden dat de gegeven motieven de beslissing niet kunnen dragen, dat de beslissing aldus de materiële motiveringsplicht schendt.

Dat daarnaast niet verder werd onderzocht of verzoeker aanspraak kon maken op het statuut van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève, dat dit een schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De materiële motiveringsplicht vereist een beslissing op grond van deugdelijke motieven. Deze vereiste impliceert dat de aangehaalde motieven een juridisch en feitelijk juiste grondslag moeten hebben. Alleen zo kan een motivering afdoende zijn, m.n. duidelijk, concreet, nauwkeurig, draagkrachtig, waarheidsgetrouw en gestaafd door de onderliggende stukken.

De asielaanvraag van verzoekende partij werd ook niet met de nodige zorgvuldigheid onderzocht. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat bij de voorbereiding en bij het nemen van een overheidsbesluit alle relevante factoren en omstandigheden worden afgewogen.

In casu missen de motieven van de Commissaris Generaal feitelijke grondslag en werd bij het nemen van de beslissing niet met alle gegevens rekening gehouden. De Commissaris Generaal brengt een motivering van de weigeringsbeslissing aan die louter steunt op het onvoldoende aannemelijk kunnen maken van het asielrelaas alsook het niet voorleggen van bewijsstukken.

Het terugsturen van verzoeker naar Bangladesh houdt, gezien hij Hindoe is, een ernstig gevaar in voor zijn leven en veiligheid.

Vastgesteld dient te worden dat de gegeven motieven de beslissing niet kunnen dragen, dat de beslissing aldus de materiële motiveringsplicht schendt. Dat daarnaast niet werd onderzocht of verzoeker aanspraak kon maken op het statuut van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève, dat dit een schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De materiële motiveringsplicht vereist een beslissing op grond van deugdelijke motieven. Deze vereiste impliceert dat de aangehaalde motieven een juridisch en feitelijk juiste grondslag moeten hebben. Alleen zo kan een motivering afdoende zijn, m.n. duidelijk, concreet, nauwkeurig, draagkrachtig, waarheidsgetrouw en gestaafd door de onderliggende stukken.

De asielaanvraag van verzoekende partij werd ook niet met de nodige zorgvuldigheid onderzocht. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat bij de voorbereiding en bij het nemen van een overheidsbesluit alle relevante factoren en omstandigheden worden afgewogen.

Het asielrelaas van verzoeker wordt door de Commissaris Generaal niet getoetst aan de criteria van de Vluchtelingenconventie, wat een schending uitmaakt van zowel materiële als formele motiveringsplicht.

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat de motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291). De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat aan te tonen op welke wijze het vertrouwensbeginsel geschonden is. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

3.3. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

3.5. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, meent de commissaris-generaal dat verzoeker onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of omwille van een reëel risico op ernstige schade. De commissaris-generaal betwist niet dat verzoeker een Hindoe is en dat Hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Nochtans, zo wordt er in de bestreden beslissing benadrukt, is de verwijzing naar een algemene situatie niet voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden onderzocht en beoordeeld. De commissaris-generaal stipt aan dat verzoeker voorhoudt dat zijn problemen het gevolg zijn van zijn lidmaatschap van de Bangladesh Hindu Buddha Christian Oikya Parishad (hierna: de BHBCOP), maar hij slaagt er niet in aannemelijk te maken ooit iets met deze organisatie te maken te hebben gehad. Zo wordt de kennis van verzoeker over de BHBCOP eerder gering bevonden, blijkt hij niks te weten over het stuk dat hij voorlegt teneinde zijn lidmaatschap van deze organisatie te bewijzen en bevat het stuk bovendien een spellingsfout, waardoor aan de authenticiteit van het document wordt getwijfeld. Volgens de commissaris-generaal blijft verzoeker ook zeer vaag in zijn verklaringen en vertoont zijn relaas geen doorleefd karakter. Verzoeker slaagde er niet in de door hem aangehaalde incidenten in de tijd te situeren en weet bijna niks te vertellen over de rechtszaak waarbij hij valselijk zou worden beschuldigd en waarvan hij nochtans juridische documenten neerlegt, die hij weliswaar niet zou hebben ingekeken. Het geheel van deze vaststellingen doet de commissaris-generaal vermoeden dat het om valse documenten gaat. Hierbij wordt verwezen naar de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, waaruit blijkt dat valse stukken in Bangladesh gemakkelijk te verkrijgen zijn. De bewering van verzoeker dat hij aan geheugenverlies lijdt, wordt nergens met enig medisch attest gestaafd. Vervolgens wordt in de beslissing gewezen op de vage en ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn reisweg. Zo kon verzoeker geen verdere informatie verstrekken over het tijdstip van zijn reis noch over de gebruikte documenten. Gelet op de veelvuldige identiteitscontroles op internationale luchthavens mag er, aldus de betreden beslissing, van verzoeker worden verwacht op de hoogte te zijn van dergelijke gegevens. Volgens de commissaris-generaal wijst bovenstaande onwetendheid erop dat verzoeker met een eigen reispas zou hebben gereisd, waardoor de geloofwaardigheid van zijn relaas dat de Bengaalse autoriteiten hem vervolgen omwille van een valse aanklacht verder op de helling komt te staan. Tenslotte stelt de commissaris-generaal vast dat geen elementen worden aangebracht waaruit blijkt dat er in Bangladesh sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift hoofdzakelijk tot een aantal algemene en theoretische beschouwingen over de bewijslast in asielzaken, de materiële motiveringsplicht en het

zorgvuldigheidsbeginsel zonder deze *in concreto* toe te spitsen op de motieven van de bestreden beslissing. Het komt niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toe om een abstract en gestandaardiseerd betoog te gaan concretiseren op de bestreden beslissing en er een schending van een rechtsfiguur, zoals de motiveringsplicht, uit te distilleren, zonder dat hij over enig feitelijk aanknopingspunt beschikt. Ook waar verzoeker stelt dat de gegeven motieven de beslissing niet kunnen dragen en deze feitelijke grondslag missen, zijn asielaanvraag niet met de nodige zorgvuldigheid werd onderzocht en niet met alle gegevens rekening werd gehouden, blijft verzoeker erg vaag en algemeen. Nergens richt verzoeker zijn algemene kritiek op de hierboven verkort weergegeven specifieke overwegingen uit de bestreden beslissing. In deze beslissing werd trouwens wel degelijk nagegaan of verzoeker aanspraak kon maken op het statuut van vluchteling, zodat de stelling in zijn verzoekschrift dat dit niet zou zijn onderzocht, niet kan worden bijgetreden.

3.7. Verzoeker beweert dat er een ernstig gevaar voor zijn leven en veiligheid bestaat indien men hem naar Bangladesh zou terugsturen en dit omdat hij Hindoe is. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing geenszins wordt ontkend dat Hindoes in Bangladesh met ernstige problemen kunnen worden geconfronteerd. De commissaris-generaal komt echter op grond van de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat de Bengaalse overheid recent het leger heeft ingezet om de gewelddadige acties tegen Hindoes een halt toe te roepen (stuk 12, Landeninformatie, Refworld, USCIRF Annual Report 2013, Bangladesh), waardoor het bij uitstek van belang is een asielaanvraag van een Hindoe uit Bangladesh op zijn individuele merites te beoordelen. Het loutere feit Hindoe te zijn is niet voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Met zijn blote bewering slaagt verzoeker er niet in de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

3.8. Verzoeker voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdzaak zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.9. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat met bepaalde gegevens geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel werden derhalve niet geschonden.

Het aangevoerde enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdzaak van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:	
dhr. F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
dhr. M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN